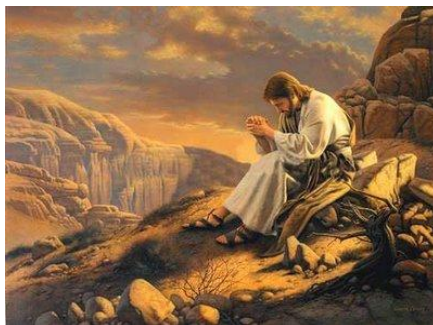

Obrat'te se a věřte evangeliu

Ježíšova modlitba na poušti

Drazí farníci, dneska se chci společně s vámi zamyslet nad pastýřským listem otce biskupa Martina, který jsme četli v první neděli postní. Hlavní téma pastýřského listu je Ježíšova výzva: **Obrat'te se a věřte evangeliu**. Otec biskup píše: *Pokání z pohledu křesťanství je především velká touha. Je to touha po **proměně**, touha po obnově a obrácení, je to začátek nové cesty. Ježíš k ní volá hned na začátku svého působení: „**Obrat'te se a věřte evangeliu**.“ Proto je postní doba příležitostí nově uvěřit Kristu a v síle jeho slov se vydat na cestu vlastní proměny a obnovy. Tato touha má zaznít v našem nitru víc, než cokoliv jiného.* Prvním krokem každého obrácení je touha po Bohu. Je to touha, která mě nutí se sebou něco dělat, která mě vede na cestě k Pánu. Tuto touhu je třeba v postní době probudit ve svém nitru.

Obrácení v biblickém pojetí je změna způsobu myšlení, změna životního postoje. Řecké slovo μετανοια použité v originálním textu evangelia vše vysvětluje. Toto slovo je složené s předložky μετά (po, s) a slovesa νοέω (vnímat, myslet), což lze přeložit změnit způsob myšlení, jít za své myšlení a nebo nespoléhat jenom na své myšlení. Od čeho se pak máme obrátit? Samozřejmě od hříchu a od různých forem otroctví a spoutanosti na hříchu. Svätý Pavel vše popisuje slovy: *“Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestrídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím”* (Gal 5,19-21). U křesťanů je však také potřeba, aby se zřekli “ducha tohoto světa” a přijali Ducha Svatého. V čem spočívá tedy “ducha tohoto světa”? Třeba v soutěživosti (nutnost se prosadit), což je ve světě zcela běžný princip, na němž jsou založena třeba sportovní utkání. My v této mentalitě žijeme a bereme to jako samozřejmost a pak to přinášíme i do společenství církve. Život v Duchu Svatém ale není život soupeření a prosazování, ba naopak, je to život služby. Členové společenství jsou pozváni, aby se navzájem doplňovali, protože každý je obdarovaný jinými dary. Dalším velkým rozrůstajícím znakem “ducha tohoto světa” je sekularizace, což je životní postoj, který vytěsňuje Ježíše a tím i církev z života člověka. Výsledkem je pak postoj, že chodíme do kostela jako do divadla a duchovní témata nám už nic neříkají.

Všichni pokřtění jsou zváni Bohem do jeho království k životu v Duchu svatém. Bez boje proti hříchu, proti závislostem a proti mentalitě tohoto světa to nepůjde. Plody duchovního života svatý Pavel popisuje takto: *“Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání” (Gal 5,22-23)*. Co máme ale konat, abychom přinášeli ovoce Ducha? Otec biskup jasně píše, že proměna člověka je možná jen skrze Krista a zde podtrhuje důležitost adorace. *Tuto proměnu není možné začít nikde jinde než u Krista. Obrácení má svůj počátek v důvěře v něho. To je základ našeho společenství s Kristem, našeho rozhodnutí s Kristem žít a vydávat o něm svědectví. Pro cestu obnovy, kterou chceme začít u Krista, a jako znamení našeho odhodlání chci pozvat vás, věřící a kněze naší diecéze, abyste v letošním roce v každé farnosti naplánovali a uspořádali adorační den. Až to situace dovolí, měl by to být čas duchovní obnovy farnosti, ve kterém je po celý den příležitost k adoraci, a ve kterém mohou věřící vyslechnout duchovní povzbuzení a získat novou inspiraci k životu s Kristem.*